

בעזוהשי"ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

◀ פרשת השבוע ▶
ואתחנן

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב"ר שלום פרץ

מהדורה זו הודפסה לע"נ מור חמי האדמו"ר הצדיק
המלוב"ן ר' רפאל בן עזיזה אדרי זצוק"ל
במלאת שלשים לפטירתו

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
חדש !!! שיעור בגמרא בשבת בשעה 17:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתר דרשו וכן באתר לדעת
© כל הזכויות שמורות למחבר

**המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865**

פרשת ואתחנן תשפ"ב

שיבוא ויהיה איתו במשך היום ויעזור לו במה שצריך.

הבן לא ידע מה לעשות??? ביון שיש לו אשה וילדים שהוא צריך לדאוג להם, מצד אחד הוא לא יכול לעצור את החיים, אבל מצד שני לא שייך להשאיר את אבא שלו לבדו ללא עזרה.

עלה לו רעיון, הוא נזכר שאבא שלו סיפר לו בעבר על אחד השכנים שמתייחס אליו יפה ויש ביניהם ידידות, מיד אמר לעצמו, אולי אני אשאל את השכן אם הוא יכול להיות עם אבא שלי, וכמובן שאני אשלם לו, אבל מאוד חשוב שהשכן יציע לאבא שלי להיות איתו במשך היום, שזה יבוא מצד השכן וכך אבא ירגיש יותר נעים.

ובאמת, השכן הסכים תמורת משכורת לא קטנה, והגיע "כאילו" לבקר אותו, ואז שמע ממנו שעכשיו קשה לו לעשות הרבה פעולות, שהוא היה רגיל בהם והוא מתוסכל מזה.

שכן מדהים, או שכן....?

"כִּכְבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ" .. [ה']
[ט"ז]

בדרך כלל העולם נוטה לפרש את הפסוק הזה, בהורים שדואגים מאוד לילדים, הורים נחמדים כאלה, שכל פעם שבאים אליהם עם הנכדים יוצאים עם סוכריות וממתקים, אז זהו שלא, הפסוק מדבר גם על הורים שפחות דואגים... וקיימים הורים כאלה, וגם עליהם התורה מצווה כבד את אביך ואת אמך, סיפר אדם על אביו שהיה בריא בדרך כלל, עד שיום אחד לי"ע ול"ע הוא הרגיש לא טוב, וכאשר הגיע לבית החולים, התברר שהוא עם התקף לב קשה וכמו שאומרים ניצל בנס...

אבל, לאחר שיצא מבית החולים הפך לסיעודי כמעט מלא, ה' ישמור, הוא קרא לבן שלו ואמר לו, שמכיון שכבר כל פעולה שהוא עושה עולה לו בקושי רב, לכן הוא מבקש ממנו

אמר לו האבא: כן זה אותו שכן, וואי, וואי, איזה יופי! כוא נגיד מזמור לתודה, להודות לה' על ה"נס", וכאמת כבר למחרת השכן התייצב אצלו בבוקר, שתו ביחד גם קפה והתחילו את הבוקר בארוחה משותפת, לאחר מכן למד איתו ביחד, בחלק מהזמן הקריא לו "מקשיבים" 😊.

בסוף היום, הבן מקבל טלפון מהאבא, והוא מספר לו איך הוא נהנה, ואיך שהשכן טיפל בו, הבן כל כך נהנה שאבא שלו מבסוט [שמח], הוא התקשר לאותו שכן, ואמר לו: תשמע, אבא שלי מאוד נהנה ממך, כל הכבוד ובירך אותו ונפרד ממנו לשלום, וכך במשך החודשים הקרובים הבן שמר על קשר רציף עם המטפל של אבא שלו, ועם אבא שלו שמאוד שמח, באיזה שכן הוא זכה כזה "בעל חסד" "מדהים" 😊.

וכמוכן שכל חודש בחודשו, הוא היה מקבל משכורת מכובדת, והבן עשה את זה בצורה מדהימה, שהאבא יחשוב שהוא נפל עם שכן טוב וירגיש בנוח, וגם כדי שהוא לא יצטרך

אמר לו השכן: מה הבעיה??? בשביל מה יש שכנים??? 😊 אני גם ככה לא עובד ונמצא בבית, אנחנו נעביר ביחד את הזמן, אתה איש טוב ונחמד, נשמע ממך חידושי תורה ועוד, לא נראה לי שיהיה משעמם.

כמוכן שהאבא שמח מאוד על ההצעה של השכן, ומרוב התלהבות הוא מיד התקשר לבן שלו ואמר לו: אין לך מושג איזה סייעתא דשמיא עכשיו היתה לי.

הבן שהיה מעודכן מכל הביקור הזה, ולא רק מעודכן אלא הוא יזם אותו, אמר לאבא: כן, מה, סימת מסכת??? זכית בלזוטו????

אמר לו האבא: לא, השכן שסיפרתי לך עליו הגיע לבקר אותי, הוא שמע שאני עכשיו נמצא בבית, והוא הציע לבוא ולשבת איתי כאן כל יום, וזו ממש סייעתא דשמיא.

הבן אמר לאבא: איזה יופי!!! איך אני שמח בשבילך, ושאל אותו: מי זה, השכן שסיפרתי לי עליו פעם שאתה אוהב אותו???? או שזה מישהו אחר????

היה יודע שהוא מקבל כסף, הוא לא היה יושב איתו בכלל.

הרב אמר לבן שיוותר ולא יתבע, ואין לו מה לפחד, כיון שמה שמגיע לאדם יגיע אליו, וכמו שחמותי הרבנית ע"ה היתה אומרת תמיד: "הרבה דוורים למקום" זה משפט שבנוי על "הרבה שלוחים למקום", בורא עולם כבר ימצא את השליח, אין לך מה לדאוג ודווקא בגלל שלא תריב, אתה תקבל הרבה יותר!!!

הוא שמע לעצת הרב וויתר ולא תבע.

לאחר שבוע גיטו מחו"ל מתקשר אליו, והציע לו שיש עכשיו איזו הגרלה, והוא רוצה להציע לו להשתתף איתו בכרטיס, ואם הם יזכו, אז הם יחלקו חצי חצי ביניהם, הוא הסכים והעביר לו מה שצריך, הוא קנה את הכרטיס ושלח לו צילום של הכרטיס.

אחרי חודשיים התקיימה ההגרלה, והם זכו במקום השלישי, שזה כמה עשרות מיליונים, הפרס הראשון היה קרוב לחצי מיליארד.

לשבת ליד אבא שלו 24/7, כיון שסוף סוף יש לו אשה וילדים, כמובן שאם לא היתה לו ברירה אחרת, הוא היה יושב לידו לא רק 24/7 אלא גם 25/8.

לאחר תקופה של כמה שנים, שאותו שכן טיפל בו במסירות, המצב הבריאותי של האבא הדרדר ול"ע ול"ע הוא נפטר.

אחרי שהסתיימה השבעה, פתחו את הצוואה, והאבא כתב, שכיון שהשכן טיפל בו במסירות, והוא היה מגיע בכל יום ויושב איתו במסירות אין קץ, הוא נותן לו את כל הירושה, ולכן הוא נותן שקל כדי לצאת ידי חובת ירושה 😊.

הבן שהיה אברך לא פעל מהבטן, והלך לשאול רב, מה לעשות?! האם ללכת לתבוע את השכן שיחזיר הכל? כיון שהוא קיבל משכורת כל חודש, והאבא שלא ידע מזה, חשב שהוא איש טוב, ולכן נתן לו את הכל, אבל אם האבא היה יודע שהוא "מתחזה" לבעל חסד, והוא היה מקבל משכורת מידי חודש, הוא לא היה נותן לו שקל, ולא רק זה יכול להיות שאם

התכופף להרים אותה, ולפני שהגיע אליה בא עכבר בלע אותה וברח.

מה יעשה?! מאיפה הוא ידע איפה העכבר ?????????? אולי יעשו לו איכון לטלפון???? (☺)

אבל המלך הישמעאלי ידע טוב מאוד מהי הכתובת האמיתית כאשר ישנן בעיות, הוא הלך לר' פנחס בן יאיר וביקש ממנו שיגזור שהעכבר שלקח את הטבעת יחזיר אותה לבעלים.

ר' פנחס בן יאיר ניסה לדחות אותו, ואמר לו: תשמע, אני לא מבין בכישוף, איך להביא דווקא את העכבר הזה, ועוד לומר לו שיכניס אצבע לפה כדי שיקיא את הטבעת????

המלך לא היה פראיר, וידע עם מי יש לו עסק, ר' פנחס בן יאיר היה מפורסם בגדולתו ושמעו יצא למרחוק.

אמר לו המלך: באתי עד אליך, כי השם שלך יצא למרחוק שאתה פועל ישועות, ויש לך כוחות סגוליים... ואני מבקש ממך שלא תדחה אותי, אני

וכל אחד מהם יצא עם כמה עשרות מיליונים.

כולנו מכירים את המשפט: מי שמאמין לא מפחד!!! יש משפט פחות מוכר, זה המשפט של הרב שטיינמן זצ"ל: מי שמוותר לא מפסיד!!!

עכבר שלא הורגים

"וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻקְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים" [ד' ו']

הביא אבי מורי שליט"א, מהרב זילברשטיין את המעשה שמובא בירושלמי על קידוש ה' הגדול שעשה ר' פנחס בן יאיר לפני המלך הישמעאלי.

הירושלמי במסכת דמאי [ד' מביא את המעשה עם מלכא סריקיא ומסביר הפני משה: שמדובר במלך ממלכות ישמעאל, שנפלה מידו טבעת עם מרגלית יקרה ונדירה, ומיד

הוא לא הרג אותו? זה היה הרבה יותר פשוט מאשר להטריח כביכול את בורא עולם, שישנה סדרי טבע????? הרי במקרה כזה אם הוא הורג את העכבר, אין בזה צער בעלי חיים כיון שזה לצורך?????

תשובה אחת: כיון שעל ידי העכבר נגרם קידוש ה', לכן לא נאה להרוג אותו, שהרי המלך לא הגיע לבדו לר' פנחס בן יאיר, אלא הוא הגיע עם כל הפמליא שלו, המאבטחים, צוות הצילום, ועוד... וכולם ראו את קידוש ה' הגדול וכל זה נגרם על ידי העכבר, ולכן לא ראוי להרוג אותו.

ועוד תירוץ: כיון שהמלך היה שם במקום, זה לא מתאים להרוג עכבר ליד המלך, זה חוסר דרך ארץ להתנהג כך.

נתאר לעצמנו שר' פנחס בן יאיר אומר כמה שמות קדושים, ומבטל את כל האיומים מבית ומחוץ, ומוכיח קבל עם ועדה שה' אחד ושמו אחד.

לפני עשרות שנים כאשר הצבא הגרמני בפיקוחו של המפקד רומל הגיע לאל עלמין במצרים, ורצה

יודע שרק אתה יכול למצוא לי את הטבעת.

ר' פנחס בן יאיר לא יכל לסרב, כיון שבמקרה כזה שהמלך מצהיר שהוא מכיר בכוחו של רב היהודים, יכול לצאת מזה קידוש שם שמיים גדול, מה גם שהמלך היה בלחץ שיתפרסם המקרה שנפלה לו הטבעת, ועד שהוא בא להרים, הגיע עכבר ולקח לו אותה... זה לא נשמע טוב.

ר' פנחס בן יאיר גזר על ידי שמות קדושים, שכל העכברים יבואו... ובאמת, באו כולם לפניו, והוא ראה שלאחד מהם יש בטן נפוחה מכולם, פירושו שהטבעת אצלו, מה היינו מצפים? שהוא יהרוג את העכבר, ויתן למלך את הטבעת.

אבל הוא לא פעל כך, אלא הוא גזר על ידי שמות קדושים שהעכבר יפלוט את הטבעת, ואחרי שהעכבר פלט אותה, הגיש ר' פנחס בן יאיר את הטבעת למלך.

ונשאלת השאלה: מדוע היה צריך להשתמש עם שמות קדושים כדי שהעכבר יפלוט את הטבעת? למה

מ"פרוזות" במחיר סמלי? אמר לו הרב: אתה, הדירה שלך בבית שמש!!! הלך לשם והביא כמה הצעות, והראה לרב והרב הצביע לו על דירה מסויימת, ואמר לו: זו הדירה שלך.

ויתר על זכאותו וחתם זכרון דברים עם הקבלן, ומיד אחרי זה התקשרו אליו מפרוזות שיש להם דירה בשבילו, אמר להם שיש לו כבר דירה.

הוא לא הספיק לארגן את כל הסכום בזמן, ולפי החוזה הוא הפסיד, אחרי תקופה פגש את הקבלן ששאל אותו: למה לא באת??? אמר לו: לא היה לי את כל הסכום.

אמר לו: היית אומר, והייתי מחלק לך את זה לתשלומים, נותן לך פריסה.

שאל אותו: האם זה עדיין אקטואלי??? ענה לו: כן, בא אליו ופרס לו לתשלומים את כל השאר, והבין מה שאמר לו הרב, שהדירה שלו בבית שמש.

עוצמה של גדולים!!! הרב שמע את הבת קול של בית פלוני לפלוני.

לכבוש את כל ארץ ישראל ולהרוג את כל היהודים שבה, הרב מרגליות שאל את החזון איש במכתב, מדוע הוא לא משתמש בשמות קדושים כדי לעצור את אותו איום גרמני?? וישמיד אותם עם שם אחד??

ענה לו החזון איש: שהשימוש בכאלו שמות יכול להיות רק על ידי ר' פנחס בן יאיר, שהוא היה המרא דאתרא, אבל אני לא נושא בתואר שכזה.

בית שמותאם אישית

"וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בְּיַתְדֵי וּבְשַׁעֲרֵיךָ" [ר' טז]

הביא אבי מורי שליט"א את חז"ל שדורשים: "ביתך" המיוחד לך, וכשם שיש בת קול שמכריזה בת פלוני לפלוני, כך הבת קול מכריזה בית פלוני לפלוני.

לרב בן ציון אבא שאול זצ"ל, הגיע אדם מחוסר דיוק, בעל משפחה ברוכת ילדים ושאל את הרב, האם להמתין לקבל דירה בירושלים

פעם אחד מתלמידיו ניגש אליו וסיפר לו שהוא גר במרתף בדמי מפתח, דירה חשוכה ולא היה שם מקום, כיון שהדירה היתה קטנה ואם זה לא מספיק, גם מים היו חודרים לבית, והם גרמו למחב, וגם אם הוא ימכור אותה, הוא יקבל עליה סכום שיוכל לקנות איתו אולי אופנים השמליות 😊.

ולהיכנס למשכנתא לדירה חדשה לא בא בחשבון, כיון שהוא ואשתו מרוויחים בדיוק את הסכום שהם צריכים, ולא יוכלו להוסיף שום התחייבות.

אמר לו הרב: אתה צריך דירה חדשה, וגם ריהוט חדש, ובשמיים שמעו את זה ואחרי תקופה, קראו לו מפרזות, שיש לו זכאות לדירה שהוא ביקש, וכשבא לראות את הדירה הוא רואה שזו דירה חדשה!!!

וכשרצה לעבור לשם אמרו לו היורשים שאין להם מה לעשות עם הריהוט, כי כל אחד מהם מסודר ולכן הוא יכול להשאיר את הריהוט בבית, בסופו של דבר מה שאמר לו הרב בן

סיפר אבי מורי שליט"א על אברך שבא לפני רבנו "האור לציון", הוא סיפר שיש לו כמה הצעות לדירה, הרב אמר לו כשהוא מצביע על דירה מסוימת, ואמר לו: תקנה אותה, אשתו לא אהבה את מה שהרב אמר, ובחרה בדירה אחרת שיש בה יותר שמש ויותר כיווני אוויר.

אחרי שקנו בסוף את הדירה שהאשה רצתה, הם סבלו מרורים מהשכנים שם, שהמושג יחסי שכנים לא היה קיים אצלם, הלכו לרב, ואמרו לו שיברך אותם, כיון שיש להם שכנים שמציקים להם, והם סובלים מהם, שאל הרב: שכנים לא טובים???? למה, איפה אתם גרים???? ספרו לרב איפה הם גרים, אמר להם הרב: נו, מה הפלא, אני אמרתי לכם על הדירה ההיא, אמרו לו: היא כבר נמכרה.

אמר להם: לכו תבררו היא שלכם, הלכו לשם וראו על המרפסת שלט "למכירה" הדירה חיכתה להם, מכרו את דירתם הקודמת וקנו אותה, ומאז הם נהנים מכל רגע שהם שם.

מוזרה, משום שמי יודע שהוא כאן?! הוא עלה למחלקה למעלה חצי כדי לעזור וחצי מסקרנות, בכל זאת מי מכיר אותו כאן בחו"ל.

התברר שאחד החולים היהודים שמאושפז שם ראה אותו מהחלון, שמראהו כדמות רבנית, והוא רוצה ששיגי לו תפילין ויניח לו, כיון שהוא אף פעם עדיין לא הניח תפילין, וזה חשוב לו.

אותו אדם חשב לעצמו, מצד אחד, הרי לנסוע עד למקום שלי ששם יש תפילין זה יקח לי כמה שעות מינימום, אז אולי אני אחכה למחר שגם ככה אני אכוא לכאן עוד פעם, מצד שני, אמר לעצמו הרי יושב כאן חולה, וזה חשוב לו ויכול להיות שזה מאוד חשוב לו, ולכן במחשבה שניה החליט שהוא עכשיו ילך ויביא לו את התפילין, ואפילו שזה כמה שעות הלך וחזר.

אחרי שנסע וחזר הניח לו את התפילין, הוא מאוד התרגש שהוא מניח לו אותן, והודה לו.

למחרת, הוא הגיע לבית החולים, והפעם הוא כבר הביא איתו את

ציון התקיים, והוא קיבל בית חדש וקיבל ריהוט חדש.

פעם בא אליו אברך, ורצה שיתן לו ברכה שהוא לפני חתימת חוזה על דירה ברמות פולין, אמר לו הרב: לא, לא, וסימן לו שלא יקנה.

שאל אחרים ויעצו לו לקנות עם התחייבות מהבנק, לבסוף הוא קנה, ונדע לו שאת הדירה הזו מכרו כבר לשבעה אנשים.

זה נתון שאם אנשים בחוץ היו יודעים היו חוסכים לעצמם הרבה עוגמת נפש, האם זו דירה שמתאימה ליי? האם אני מתאים לדירה???

נסיעה לא מיותרת

"וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדָךְ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ" [וי' ח']

סיפר ר' חיים קמיל זצ"ל: על אדם שהודמן לו להיות בחוץ לארץ באחד מבתי החולים, וכשראו אותו בבית חולים, אמרו לו: יש חולה שרוצה שתבוא אליו, הבקשה היתה נראית לו

ארנק, או כל הייז???

"כִּי הוּא חֲכַמְתְּכֶם וּבִינְתְּכֶם לְעֵינֵי
הָעַמִּים" [ד' ו']

לאורך כל הדורות ידעו הרבנים וגדולי הדור בחכמתם, לא פעם ולא פעמיים להציל את עם ישראל מכל מיני גזירות, מכל מיני דברים לא טובים, מכל מיני עלילות שווא, מכל מיני רמאויות, ועשו זאת על ידי חכמת התורה.

לר' שלמה קלוגר זצ"ל הגיעו שני אנשים לדין תורה, אחד מהם סוחר והשני העוזר שלו, הסוחר נשא בעגלתו חביות יין במשך כמה שבועות ולקח איתו עוזר, והעוזר שלו טען שהוא התלווה אליו בכל הדרך, והיה לו את הארנק שבתוכו היה כל רכושו שחסך במשך שנים, אז באותם ימים הבנקים היו פחות מצויים.

וכשהגיעו לשבות באחת האכסניות, הוא שם את רכושו בין חביות היין של הסוחר, במקום מוסתר, והנה הוא בא במוצאי שבת, הוא מחפש את הארנק ולא מוצא, ומיד הוא הבין שכאשר

התפילין, כדי שהוא יוכל להניח לחולה הזה, הוא עלה שם לחדר שלו וחיפש אותו ולא מצא, הוא שאל את האחיות: איפה אותו אדם? אמרו לו: בלילה הוא נפטר.

אמר לעצמו, איזה נס שהנחתי לו תפילין ולא דחיתי את זה, אם הייתי מחכה למחר הוא היה יוצא מהעולם הזה במצב שהוא לא הניח תפילין מעולם, ועכשיו על ידי כך שלא התעצלתי הצלתי אותו על ידי הנחת התפילין.

שאפילו פעם אחת של הנחת תפילין, כבר מצילה אותו מלהיקרא "קרקפתא דלא מנח תפילין" שעליהם הגמרא אומרת שנקראים פושעי ישראל בגופן.

כמה שצריך להיזהר שלא לדחות דברים, אם יש לך אפשרות לקיים, אל תאמר: לכשאפנה אשנה שמא לא תיפנה, אם דוחים, אז זה נעלם, שוכחים ומתעסקים עם עוד דברים וזה פשוט יוצא מהראש.

ההלכה שגוי שנוגע ביין דינו יין נסך
והוא נאסר, ואם כן צריך להכריז על
היין שלך שהוא אסור, כיון שיש
חשש של יין נסך.

הסוחר כמעט התעלף, הוא לא האמין
למה שהוא שומע, משמעות הדבר
שהרב רוצה לאסור לו את כל היין,
והוא הולך להפסיד את כל הסחורה...
סכום ענקקקק!!! והוא לא יעמוד
בזה, זה כסף שהוא לקח בהלוואות,
ותכנן מהמכירות לכסות ולהחזיר וגם
להרוויח מזה, ועכשיו נראה שהכל
הולך לפת.

הוא ביקש מהרב שהוא רוצה לדבר
איתו בפרטיות, ואמר לו: הרב, האמת
שאני לקחתי, הרב אמר לו: בטח
אתה לא רוצה להפסיד את כל היין
שלך, לכן אתה אומר ככה.

הוא היה מוכן להישבע לרב, שהוא
לקח, הוא הלך והביא לו את הארנק
עם כל הכסף, ואחרי שהרב נתן לו
להתבשל קצת עם עצמו, רק אחר כך
כשראה שניכרים דברי אמת, והעוזר
שלו זיהה את הארנק, הוא לא פסל
לו את היין, "כי היא חכמתכם
ובינתכם..."

הוא החביא, הסוחר ראה ולקח את זה
בשבת, והוא עכשיו תובע אותו
שיחזיר לו.

והסוחר טוען לא היו דברים מעולם,
אני לא ראיתי כלום!!! ובטח שלא
לקחתי, ועוד בשבת???

הרב שלמה קלוגר קלט מבין זווית
עיניו שהוא משקר, אמר לו: תשמע,
אתה צודק! ושאל את העוזר: למה
אתה חושד בו? אולי זה לא הוא???

הסוחר חיך מאוזן לאוזן, ברוך השם
החשד ירד ממנו, ולפתע הוא שומע
את הרב אומר: אבל, אתה אומר
שהחבאת בין החביות וזה לא שם,
זאת אומרת שמישהו גנב את זה, וכיון
שזה היה בשבת מסתבר שיהודי לא
גנב את זה, כיון שיהודי לא יגנוב
ובטח לא בשבת, [גם לגנבים יש יום
חופשי ☺] ואם כן, כנראה שמי שגנב
את הכסף זה איזה גוי, הסוחר לא
הבין לאן הרב חותר???, ומה איכפת
לו מי גנב???, גנבו, זה לא אני,
תתקדם הלאה!!!!

אמר לו הרב: ואם כן, כנראה הגוי
שבא לגנוב הזיז את חביות היין, וידוע

עוגה קשה ויבשה

הסיפור התרחש בימיו של ר' עזרא חמווי אב"ד חאלב, שהיה מפורסם, מסופר על עשיר מוסלמי בעיר חאלב שבסוריא, שהיה אחד מה"קרויבים למלכום..."¹ שהיה גם עשיר גדול, יום אחד הוא חזר לביתו עייף, צמא, רעב ועצבני, הוא לקח איזו עוגת חנק קשה ויבשה והכניס לפה וכמעט נחנק.

הוא ביקש מאשתו שתכין לו קפה חם ומהר, בזמנם עוד לא המציאו את הבר מים שאתה מוציא ממנו ישר מים חמים בלי להמתין ח"ו², ועד שהדליקו את האש, ועד שהמים רתחו, זה לקח זמן רב, והוא עם העוגה בגרון מרגיש שעוד שניה הוא נפטר, אמר לאשתו: נוווו!!! מה קורה?????

אמרה לו אשתו: המים ברתיחה אנא המתן!!! ואם למים לקח זמן לרתוח, אצלו העצבים שלו הגיעו לרתיחה ישר ומהר, ואמר לאשתו: אם עד שאני מסיים את העוגה אין לי פה קפה את מוחרמת ממני!!! ובאמת הוא

סיים את העוגה ועדיין הקפה לא היה מוכן, ולכן הוא שלח אותה להורים שלה...

אחר הדברים האלה, חמת העשיר שככה, והוא התחיל להתחרט על מה שאמר, אבל צריך לדעת שאין שום מכשיר בעולם שיכול להחזיר את המילים שנאמרו, מילה שיצאה זה אל חזור, ואם זו מילה טובה הרווחת, ואם זה להיפך, אז כמוכן הפסדת.

אותו עשיר הלך לשיחי של חאלב, כדי שינסה למצוא לו איזה פתח, כיון שלפי חוקי האיסלאם, אם הוא אמר לה: את מוחרמת ממני, אסור לו להחזיר אותה.

הסיפור הזה התפרסם והיו לו בושות, על מה נפלת???? על קפה?????

אז לא הכינו לך קפה בזמן, מה אתה מתהפך????

לצערנו, נתון ששמעתי מאדם שנמצא בבתי הדין הרבניים, שרוב התיקים שנפתחים הם על כלום, על שטויות, הוא אמר לי... היא אמרה לי... אגו מיותר!! אבל כל אחד מרגיש שהוא והוא... ומי יכול לומר לו מילה,

אמר לו הרב: אתה אמרת שהיא מוחרמת רק אם לא תקבל קפה עד שתסיים את העוגה, ואת כל העוגה לא סיימת, כיון שיש פירורים שנפלו על הרצפה, ואם כן לא אכלת את העוגה בשלמותה.

הרב ראה שהוא עדיין לא סגור, אמר לו: לך תבדוק, הלך בדק וראה שיש שם עדיין פירורים, בא לרב ונישק את ידיו והודה לו ונגרם מזה קידוש ה' גדול, שהרב בחכמתו הציל את אותו עשיר מעוגמת נפש מיותרת.

נהר שכבר עבר

סיפור נוסף בימיו של הרא"ם, שהיה ממפרשי רש"י, שגם הוא בחכמתו זכה לעשות קידוש ה' גדול, באותו יום יצאו המלך והמלכה של מלכות תוגרמה לטיול ליד הנהר, יש להם זמן "אבידק" 😊 [יפה להם] באותה תקופה התושבים שמעבר לנהר התחילו במרד, וזה היה לא פשוט להיות באיזור הזה.

וישר הוא מתנפח והתוצאות ידועות, איי, איי, איי.

אחרי שלא נמצא שום פתרון, הציעו לו ללכת לרבה של הקהילה היהודית בחאלב, אולי הוא ימצא לו פתרון, אבל שערבי ילך לרב של היהודים! זו פדיחה [מבחינתם] והוא לא היה מסוגל לעשות את זה, אבל הוא ראה שהשייחיים שלו לא מועילים בכלום, ולכן החליט שהוא הולך לרב של היהודים.

הלך לרב עזרא חמווי, וסיפר לו את המקרה שקרה, שאל אותו הרב: העוגה שאכלת היתה קשה או רכה???? מריה או יבשה???? אמר לו: קשה ויבשה, אבל מה זה משנה???? שאל העשיר המוסלמי הרי סיימתי אותה עוד לפני שהיא הביאה את הקפה????

אמר לו הרב: אם היא היתה קשה ויבשה, אין לך שום בעיה, תלך ותביא את אשתך לבית.

איך??? הרי אמרתי לה שהיא מוחרמת ממני, ולפי האיסלאם היא אמורה?????

המלכה לא פחדה, ומה שהוא אמר רק איתגר אותה לעשות דווקא בשביל ה"פרנציפ", היא עברה את הנהר.

המלך עמד בהבטחתו וגירש אותה, המלכה ניסתה לשלוח שליחים שידברו על ליבו, אבל הוא הבטיח, ואחרי יומיים הוא שואל את עצמו, מה עשיתי???? לאיזה "ברוך" הכנסתי את עצמי???? אמר ליועצים שלו: אני משלם לכם במשך שנים, תתחילו לעשות משהו, כשצריכים אתכם אתם אוכדי עצות, וכשלא צריכים אתכם יש לכם אלפי עצות 😊.

אמרו לו: תשמע, כאלו דברים זה גדול עלינו, רק הרב של היהודים: הרב ר' אליהו מזרחי, הרא"ם יוכל לעזור לך.

הלך המלך לרב, וסיפר לו הכל, אמר לו הרב: הנדר שלך לא חל, מכיון שאתה אמרת: "אם תעברי את הנהר הזה" והיא לא עברה את הנהר הזה, כיון שהמים זורמים וזה כבר נהר אחר.

והמלכה לפתע פנתה למלך ואמרה לו: אני רוצה לקחת סירה ולעבור את הנהר לצד השני, אמר לה המלך: בשום פנים ואופן, את יודעת איזה מעשה מסוכן זה???? אם יתפסו אותך המורדים אוי ואבוי!!.

אבל המלכה החליטה שהיא רוצה לעבור את הנהר ויהי מה, היא לא שמעה לו... התעקשה כמו ילדה קטנה, שרוצה יום הולדת ע-כ-ש-י-ו 😊.

זו אחת הבעיות בחינוך, שאנשים חושבים שאם הם יתנו לילד את כל מה שהוא רוצה, הם יקראו הורים טובים, אם הם יתנו לו ללא גבולות הוא יהיה ילד טוב, כל ילד צריך גבולות, ואם אתה לא תעשה לו גבולות, אז הוא ידרדר עד שבחוזן ישימו לו גבולות, ולא תמיד זה בצורה מכובדת.

המלך ראה שהיא מתעקשת ולא מוכנה לוותר, אמר לה: אם את עוברת את הנהר הזה, אני מבטיח שאני אנרש אותך.

צבי: מה אומרת לך השואה, אמר לו:
איזו אכזריות!!! אמר לו ר' נתן צבי
פינקל זצ"ל: לי זה אומר, איך 5
אנשים היו מוכנים להצטופף בדרגש
אחד, על הבין אדם לחבירו שהיה
שם, איך כל אחד חשב גם על חבירו.

אותו אדם מאוד התפעל מר' נתן צבי
שעם כל החולי שיש לו הוא לא
מחפש תירוצים ומשקיע בישיבה את
תמצית דמו האחרונה.

ולפני שיצא, הוא הוציא פנקס צ'קים,
וחתם על צ'ק ולא רשם סכום, ואמר
לרב: הרב, ההון שלי שווה
מיליארדים, שהרב ירשום סכום כמה
שהרב רוצה.

ראש ישיבת מיר ר' נתן צבי פינקל
זצ"ל, רשם בידו הרועדת 1200 דולר.

פנה אליו אוהד, ואמר לו: כנראה
שהרב לא שמע אותי, ההון שלי הוא
מיליארדים, גם אם הרב יוסיף כמה
אפסים, אני לא אמור להרגיש את זה,
למה הרב כתב כזה קצת?????

שאל אותו: כל מה שאני אבקש ממך
תעשה????

ואכן, המלכה חזרה לארמון, וכולם
נוכחו לדעת "כיהיא חכמתכם
ובינתכם לעיני העמים".

ההון שלי מוערך במיליארדים
תרשום כמה שאתה רוצה!

"וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל יַדְךָ וְהָיוּ
לְטֹטְפֹת בֵּין עַיִנֶיךָ" [ו' ח']

לפני כמה שנים ביקר בארץ ישראל
אחד הטייקונים של העולם, קוראים
לו: אוהד שולץ, לנו זה לא אומר
כלום, אבל ההון שלו נאמד בכמה
מיליארדים.

אדם שהתלווה אליו, לקח אותו לכל
מיני אתרים היסטוריים, וכן היתר לקח
אותו גם לישיבת מיר, והראה לו איזה
אימפריה של בניינים, בתי מדרש,
ואחר כך הכנים אותו לראש הישיבה
שם הוא ראה יהודי מבוגר שישבור
גופנית, אבל שלמות נפשית היתה לו,
והוא היה שמח כאילו הוא לא קשור
לגוף הזה, כאילו הוא לא סובל,
ודיברו ותוך כדי שאל אותו ר' נתן

אמר לו: בן.

אמר לו ראש הישיבה: אנא ממך, קח את הצ'ק, ותיגש לחנות תשמישי קדושה, ותקנה מהם זוג תפילין מהודרות, ותניח אותם כל יום, זה שווה יותר מכל הכסף שבעולם.

מדהים!!!! נותנים לו צ'ק שירשום איזה סכום שהוא רוצה, והוא מעדיף קודם כל שהאדם יניח תפילין, אני חושב שאם הסיפור הזה נראה לנו קצת מוזר, זה סימן שאנחנו לא מבינים את העוצמה של הנחת התפילין.

ואם נשאל: מה אכפת לר' נתן צבי פינקל מאוהד שולץ????? תדאג לישיבה שלך!!!!

וגם שאלה זו נובעת מחוסר הבנה, בר' נתן צבי פינקל שגם כשהיה נוסע לחו"ל, לא פעם ולא פעמיים, הוא היה עוזר לכל מיני משולחים, ואפילו היה מדבר עם התורמים בשביל המוסדות האחרים, באחת הפעמים שאל אותו אחד המתרימים: אני לא מבין, באת בשביל הישיבה שלך, לא????? אמר לו: אנחנו באנו לדאוג

שילמדו תורה, וכיון שבמוסד שלך גם לומדים תורה, לכן אין כל כך הבדל למי תורמים, לי או לך, דומה שכל מילה מיותרת...

וזה מזכיר לי סיפור שהיה עם הרב יהודה צדקה זצ"ל: שבאחד הכינוסים שהשתתף למען תרומות לישיבה, דיבר לפניו אחד הרבנים שפירגן כמו שצריך לתורמים, ואפילו שהם היו רחוקים מתורה ומצוות.

ואז כשהרב צדקה דיבר, אמר להם: מה אתם חושבים, שאם תרמו לצדקה, אתם תוכלו לעשות ככל העולה על רוחכם, זה לא עובד ככה, ואפילו שהתרומות שאתם נותנים זה דבר עצום, אבל לא להישאר רק שם, אלא להתקדם כל הזמן, ואפילו שתהיה התקדמות קטנה, כיון שאם לא מתקדמים חוזרים אחורה, מארגני האירוע חשבו שזהו כל התרומות שהם בנו עליהם הכל נהרס, אבל דווקא אנשים אהבו את היושר, ואיך שהוא לא "מערבב אותם" ואומר את האמת... ואפילו שיכל להפסיד מזה.

מוכנים ולא ברורים, ועם קצת סבלנות הכל נראה אחרת, לבסוף רואים כמה שה' אוהב אותנו, והדבר שהיה נראה לנו רע הוא זה שמכין לנו את הטוב.

המילה "מחלה" הם אותיות של "חמלה", והיינו שגם כשהקב"ה מביא על האדם משהו שנראה לא טוב, הוא בעצם חמלה, ולא מחלה.

מסופר: על ר' משה פארדו זצ"ל המייסד של מוסדות "אור החיים" בבני ברק, שבאחת ממסעותיו לגיוס כספים למוסדות שלו.

מיד כשנחת בחו"ל, הוא הרגיש לא טוב והיה לו חום גבוה, מיד הזמינו לו רופא עד שהגיע הרופא, חשב לעצמו הרב פארדו, הרי יש כלל "שלוחי מצווה אינם ניזוקים" ואיך הגעתי למצב כזה, להיות חולה בארץ זרה?????

הרופא הגיע לטפל בו, ואז הוא קולט שיש לרב ציציות של הטלית קמץ שיצאו מחוץ לחולצה, ואמר לרב פארדו: אני כהלם!!!! מה יש עוד אנשים שלובשים את הדברים

למי נתן הרופא מאמריקה את כל רכושו???

"אַתָּה הָרֵאָתָ לְדַעַת פִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ" [ד', ל"ה]

ראיתי פירוש חזק של הדברי חיים זצ"ל: לפעמים אדם עובר כל מיני דברים, ואנחנו בשכלנו הדל לא תמיד מפרשים את זה נכון, ובכל המקרים בורא עולם דואג לנו ומכין לנו משהו טוב, וגם אם לא רואים צריך להאמין בזה.

והדוגמא היא: מהתקופה שעם ישראל היו במצרים, והיו אמורים להיות שם 400 שנה אבל בסוף היו רק 210 ולמה????? כיון שהקושי של השעבוד הוריד מהכמות של השנים.

נמצא, שקושי השעבוד שהיה נראה כדבר לא טוב, כדבר שהיה גרוע מאוד, הוא הדבר שקיצר את השהות שלהם במצרים.

ואם נתבונן, נראה שהחיים שלנו מלאים במקרים שבהתחלה נראים לא

אחרי כמה שנים העסק נשכח מהרב פארדו כליל, יום אחד הוא מקבל טלפון במשרדי המוסדות: אור החיים שלום, כן מה אפשר לעזור???? שאלה המזכירה, אמר לה: אני רציתי לפגוש את הרב פארדו, תגידי לו שהרופא מאמריקה רוצה לפגוש אותו, רק רגע, תמתין ועד שהשיגה את הרב פארדו, אבל הוא לא זכר כלום איזה רופא ואיזו אמריקה????

אמרה לו המזכירה: תבוא עוד כמה שעות והרב יפגוש אותך, הוא שאל את הכתובת, ולאחר כמה שעות הוא הגיע למוסדות "אור החיים" איך שראה אותו הרב פארדו נזכר ברופא הזה שלא ידע שיש עדיין כאלה שהולכים עם טלית, ואת התפילין שהביא לו, אמר לו הרופא: תדע לך, מאז שהבאת לי את התפילין לא עבר עלי יום אחד בלי תפילין.

הרב פארדו עשה איתו סיבוב בכל מוסדות "אור החיים" והוא היה המום, ואמר לרב: הייתי בטוח שזה משהו קטן, לא חלמתי שזה כזה קמפוס גדול.

האלה????? אני זוכר את זה לפני שנים, שהייתי אז בעיירה, לא ידעתי שיש עדיין יהודים כאלה.

בשלב זה, נפל לרב פארדו האסימון, למה הוא חולה בארץ זרה, הוא פה לא בשביל עצמו, אלא לצורך הרופא... והתחיל לדבר איתו בנועם, ואמר לו: תשמע, כדאי לך להצטרף יש קבוצה גדולה של יהודים שחוזרים בתשובה, שעושים חישוב מסלול מחדש, "וולקאם" [ברוך הבא] והגיש לו זוג תפילין חדשות, שהיה לוקח איתו קבוע, כדי לתת אותן לאחד מתורמי המוסדות, ואמר לו: קח את התפילין במתנה, אבל תשתדל להניח בכל יום!!!

הרופא הודה לו עם דמעות בעיניים, הפעם האחרונה שהוא הניח היתן לפני בערך 63 שנים, בדק אותו נתן לו תרופה ונפרדו, ולפני זה נתן לו הרב פארדו כרטיס ביקור, ואמר לו: אם אתה בא לארץ ישראל אתה מוזמן למוסדות, וסיפר לו על כל מה שיש להם, הרופא התפעל ואמר: אם אבוא, אני אהיה איתך בקשר.

אמר שיכול להתווכח,

ופוטר!!!

"שמע ישׁאֵל יְהוָה אֶל־הַיְנוּ יְהוָה
אֶחָד" [ו' ד']

את ההצהרה הזו אומר כל יהודי, ובהרבה מקרים כאשר היו נפגשים יהודים עם אנשים שהציגו את עצמם כיהודים, הם היו מתחילים להם את הפסוק: "שמע ישראל ה' אלוקינו", והיו נותנים להם להמשיך את המשך הפסוק, ואם הם היו ממשיכים "ה' אחד", ידעו שהם יהודים.

אחרי השואה רבנים היו באים למנזרים ואוספים את הילדים היהודים, באחד המקרים, אמרו הרבנים את תחילת הפסוק של קריאת שמע וזה הזכיר לילדים את הקריאת שמע של אמא שלהם שהיתה אומרת איתם כל ערב לפני השינה, והילדים היו ממשיכים את המשך הפסוק, וכך הרבנים גילו איזה ילד הוא יהודי ואיזה לא, ובעקבות המידע הם חילצו אותם מהמנזרים הארורים.

אחרי שסיימו ישב איתו במשרד, ואמר לרב פארדו: תראה, אני איש ערירי, חסכתי כל חיי סכומי עתק, ובזמן האחרון שהתקרבתי ליהדות אני רואה שאת החסכונות במוקדם או במאוחר, אני אצטרך להשאיר כאן, ולכן אני רוצה לכתוב בצוואה את כל הנכסים שלי לטובת מוסדות "אור החיים", הרב פארדו מאוד התרגש, ולא ידע איך להיטיב לו, בדרך כלל הוא צריך לכתת רגליו בשביל כמה עשרות אלפי דולרים במקרה הטוב, וכאן הוא מקבל כמה מיליוני דולרים מבלי שהוא הזיז אצבע.

אמר לעצמו: תראה, כמה הסתכלתי אז במבט קטן, הרי שלוחי מצוה אינם ניזוקים ולמה אני עם חום???? ועוד בארץ זרה????

אבל היום, כמה שנים אחרי... אני מבין שנשלחתי להציל את הרופא בעולם הזה ובעולם הבא, ועל הדרך בורא עולם לא שכח להציל את מוסדות "אור החיים".

הוא היה בטוח שר' עקיבא איגר רוצה לעודד אותו, אבל הוא שמע את ההסבר והשתכנע, ר' עקיבא איגר אמר לו: כל מה שכולם אומרים כאן אני יכול להתווכח איתם על החידושים שלהם אם הם נכונים.

אבל מה שאתה אמרת אני לא יכול להתווכח איתך, כי הכל אמת לאמיתה!!!

אחד מן השוחטים בעיר ששתה יותר מידי, אמר אני כן יכול להתווכח!!!!

ר' עקיבא איגר אמר לו: שיכור אומר מה שבתוך תוכו הוא חושב, ולכן אתה מפוטר!!!! אם אתה יכול להתווכח עם פסוק כזה אתה לא ראוי לשמש כשוחט, שכידוע שוחט זה אחת המלאכות שצריך שהעוסק בה יהיה אדם ירא שמיים, כיון שרק כך הוא לא יעגל פינות ויאכיל טריפות, ה' ישמור.

בעיר פוזנא בה כיהן כרב העיר ר' עקיבא איגר זצ"ל, היה מנהג שבכל פורים כל אנשי העיר היו מגיעים לבית רבם, ויושבים סביב שולחנות ועוסקים בתורה, וכולם הגיעו כולל כל האנשים הפשוטים, וכולם היו מתענגים על דברי התורה, על כל החידושים והחידושים.

היה שם מנהג מעניין, שכל אחד מהמשתתפים היה צריך לומר איזה דבר תורה, חידוש, או רעיון מוסרי, העיקר לומר משהו. אחד המשתתפים שלא היה רגיל לדבר הגיע התור שלו, אמרו לו: בכבוד!!!! אמר להם: אני לא יודע כלום!!! תתקדמו להבא בתור! אמר לו ר' עקיבא איגר: אין כזה דבר שאתה לא יודע כלום! תאמר משהו לפחות איזה פסוק או משהו כזה, כאשר הבין אותו אדם שלא מתכננים לרדת ממנו... עמד ואמר את הפסוק: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד".

ר' עקיבא איגר אמר לו: מה שאמרת, זה היה הדבר תורה הכי חזק כאן!!!

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימני מורתי דינה בת ריקה תחי'
להצלחת משפחת התורם בעילום שם
הילד הראל מאיר בן לינוי הי"ו
ז'קלין לאה בת חנינה תחי'

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
ר' רחמים בן ריקה הי"ו
לינוי בת שירה תחי' לידה קלה
מורגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
הסבתא עישה בת סולטנה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
לע"נ

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
אייר בת מורגלית ע"ה לבית שריקי
לע"נ

מורד חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן
מושה סרג' בן אורידה ז"ל לבית עטיה
פנחס בן אסתר ז"ל

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים

הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי

כהן הי"ו

איתמר ואסתר

אילוז הי"ו

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר